

i qualitats dels adversaris, fossin explícitament i pràcticament sacralitzats dins la pròpia vida del col·legi. Amb el plural he volgut expressar tothom: pares, alumnes i professors. Goso afegir sobretot professors, en el sentit l'haver de tenir una més gran responsabilitat. L'estament docent com a grup, del nostre Institut, el veig força al marge de la pràctica i ensenyament d'aquest respecte a les distintes idees i creences. Tanmateix també té aspectes positius que difícilment trobaríem en molts grans Centres d'ensenyament secundari. Emperò cal dir-ho tot, car el primer pas per a la pacificació (no perdem de vista que la pau és la més bella utopia humana, i com a tal necessària, però inabastable a curt o a mitjà termini) és l'adquisició de la humilitat suficient per acceptar amb plenitud la nostra realitat individual i col·lectiva, amb tots els defectes i totes les virtuts que la componen.

Sortosament la joventut sempre ha estat un període de grans ideals, de generositat, de sensibilitat davant la sofrença i la injustícia (valors que es van esmortint al llarg dels anys) malgrat la turbulència, altivesa i contradicció que també comporta (però qui deixa de tenir-ne en un moment o altre de tota

la vida?). Aquest esperit jove, el camp millor adobat per a la pau, de bona part del nostre alumnat i d'una colla de pares, professores i professors és el que permetrà que es vagin consolidant els avenços guanyats ja de bona convivència i que apareixin noves estructures que la millorin i que afavoreixin l'arrelament definitiu de la democràcia, tant dins el Centre com en la societat. Almenys hi hem de creure, ja que sense aquesta esperança perderíem el sentit operatiu de l'existència, deixariem de tenir fe en la utopia de la pau. Una pau i d'altres conceptes que en són causa o efecte, le la qual tothom n'ha parlat des de remotíssims temps, i tots en parlem, però que hem de practicar molt més a partir ja de les intencions, i amb eficàcia per mitjà de plans institucionals. Hem de fer cas de la crida del nostre poeta nacional adreçada a cadascú: «En la llei i en el pacte que sempre guardaràs, en la duresa del diàleg amb els qui et són iguals, edifica el lent temple del teu treball, alça la nova casa en el solar que designes amb el nom de llibertat.»

Salvador Estany i Bassa
Llicenciat en Filosofia i Lletres

GRANOLLERS SERÀ OLÍMPICA

IFAG
INGENIERIA

Roger de Flor, 51 Tel. 870 13 88
GRANOLLERS

PROYECTAMOS Y DIRIGIMOS PARA VD.

EN NUESTROS DEPARTAMENTOS DE:

OBRA CIVIL.

INSTALACIONES INDUSTRIALES.

MECANICA Y CALDERERIA

LEGALIZACIONES.

I VA HAVER UN DIA...

I va haver un dia, en que
algú va venir a mi
i vaig comprendre, que era
el principi de quelcom únic.

I va haver un dia que uns ulls
em varen mirar i vaig poder
veure'm en ells.

I va haver un dia que vaig sentir
que realment m'estimaven.

I va haver un dia que vaig veure,
el veritable sentit de la vida.

I va haver un dia que vaig sentir
l'alegria de pogué estimar
sense temps, ni mesures.

I va haver un dia que no vaig
necessitar paraules per
que m'entenguesin.

I va haver un dia que vaig estar
segura d'haver trobat l'amor.

Quina sort, que aquest dia sigui
AVUI.

